

[Tinning]

pisk det end er – fik sat en stopper for produktionen af flygtningeproblemer, ville vi stadig have disse 15–20 millioner mennesker. Dem skal vi vel også foretage os et eller andet i forhold til.

Derfor synes jeg, det er forkert af hr. Ole Espersen at tale om, at vi skal gøre noget ved årsagerne til de her problemer, og at vi derfor ikke skal indrette os på mange flygtninge. Sagen er jo, at vi skal gøre noget ved de problemer, men at vi samtidig skal indrette os på masser af flygtninge, fordi problemet er så massivt.

Jeg skal i øvrigt foreslå justitsministeren, at han bruger sin frokost på at læse bemærkningerne til VS' forslag. Der står det helt tydeligt, at vi ikke er enige i, at der skal kunne finde en regulering sted af, hvor mange flygtninge der skal ind. Jeg skal vende tilbage det senere, men jeg synes, justitsministeren skulle læse forslaget først.

Hagen Hagensen (KF):

Danmark har vedstået og vil og skal fortsat vedstå de forpligtelser, vi har påtaget os ved at slutte os til flygtningekonventionen af 1951. Sådan skal det være efter vor opfattelse. Ingen tvivl om det.

Men med den meget liberale lovgivning, udlændingeloven af 1983 er udtryk for, er der opstået ganske uforudsete forhold. Enhver, der på grænsen påberåber sig kodeordet »asyl«, får ophold her i landet, indtil sagen er afgjort overensstemmende med de retssikkerhedsgarantier, som gælder efter den lovgivning, vi har fået.

Udviklingen i flygtningestrømmen har været helt uforudsigeligt voldsom, ikke mindst i den seneste tid. Den frie mulighed for at komme ind i Danmark har haft en magnetpåvirkning. Det må der ændres på, og de hidtil forsøgte fremgangsmåder har ikke været tilstrækkelige.

Vi forudsatte ved lovens tilblivelse, at vi på linje med andre lande skulle tage imod flytninge, men vi har aldrig ment det rigtigt, at vi skulle modtage forholdsmæssigt langt flere flygtninge end andre lande i den vestlige verden. Det er bare blevet således, at vi nu er det land, der pr. indbygger tager imod flest flygtninge set i forhold til andre lande, vi kan sammenligne os med.

Der er hensyn at tage både til vort lands befolkning og til de flygtninge, vi tager imod, og som vi skal yde rimelige og forsvarlige vilkår. Derfor slutter vi os til justitsministerens forslag om, at asylansøgere kan afvises ved grænsen, hvis de vil rejse ind fra et land, hvor de ikke risikerer forfølgelse eller videre-sendelse til et land, hvor de udsættes for en sådan risiko. Det vil sige, at der ikke længere kommer til at bestå et ubetinget retskrav på at få ophold her, medmindre indrejsen sker direkte fra et land, hvor der er risikomomenter, som konventionen siger det.

Forslaget siger, at der *kan* afvises ved grænsen, ikke at der *skal* afvises. Der vil fortsat kunne meddeles opholdstilladelse efter ganske normal behandling af ansøgning herom, når Danmark må anses for at være første asylland, men der er alene ret til at blive her i landet under sagsbehandlingen, der i øvrigt er uændret, hvis der ikke er sket afvisning ved grænsen.

Lovforslaget indeholder også forslag om et objektivt ansvar, der kan pålægges transport-selskaber, det vil stort set sige flyselskaber, måske også skibe, såfremt pas- og visumforhold ikke er i orden, når man ankommer her til landet. Vi tager også denne del til os og understreger, at det er justitsministeren, der kommer til at beslutte, om der skal sættes sådanne sanktioner i gang, og at de alene vil blive sat i gang og brugt, hvis der er tale om gentagelsestilfælde. Jeg synes, der er lagt op til, at det er en meget rimelig måde, man vil forvalte disse ting på.

Jeg vil godt indskyde, at der kan være øget behov for, at der gives visum til mennesker, der befinder sig i en forfølgelsessituation, og som derfor kan komme til at stå uden de fornødne pas og lign. ved hånden. Der må man afveje, hvordan man skal klare de forhold ude omkring, således at de mennesker kan komme her til landet, når der er behov derfor.

Jeg understreger i øvrigt, at justitsministerens forslag indeholder en bestemmelse om, at vi skal tage udlændingeloven op til revision i folketingsåret 1987-88. Jeg synes, der er grund til at understrege det, fordi vi vil se tiden an. Hjælper det nu nok? Kommer vi over de forhold, der har været for os i de seneste måneder, så kan vi se på, om der er behov for at have de regler, man nu indfører.